

لاله‌زار

سر نوشت میهم

خانه دایی جان ناپلئون

فرزانه نیکروحمتین

■ اگر دنبال نشانه کم‌رنگی از لاله‌زار قدیم و هویت تهران هستید، پیشنهاد می‌کنم سری به لاله‌زار جنوبی بزنید و از کوچه اتحادیه دیدن کنید.انتهای این کوچه قدیمی بن‌بست، خانه‌ای ارزشمند به نام خانه اتحادیه (امین‌السلطان) واقع شده که میراث دوران قاجار است. این خانه شافشین که در حال فرسایش و فروریزی است، روزگاری جزو آثار ملی کشور به حساب می‌آمد. اما در چند ماه گذشته از فهرست میراث سازمان فرهنگی به دلیل شکایت مالکان خصوصی به حکم دیوان عدالت اداری خارج شد. در این هنگام درگیری بین شهرداری و خانه اتحادیه برای تخریب بالا گرفت تا آنجا که حدود ۴۰۰ نفر از هنرمندان در نامه‌ای خطاب به شهرداری تهران خواستار آن شدند که از تخریب خانه و فروش به اهل کسبه و تجار جلوگیری به عمل آید. یکی از ساکنان لاله‌زار در پاسخ به این سوال که اینجا خریدار هم دارد، گفت: بله یکی از خریداران این باغ‌خانه که خیلی هم پافشاری می‌کند، می‌خواهد این محل را به صورت مجتمع تجاری لوازم برقی و الکتریکی در بیاورد. چند وقت پیش نیز شنیده شد که دانشکده سینما، خانه اتحادیه را خریده است. ایرج اتحادیه از نوادگان اتحادیه بزرگ اعتقاد دارد که در حال حاضر به دلیل تعداد زیاد ورثه و فرسایش عمارت‌های اتحادیه، این خانه برای مالکان قابل استفاده نیست و امکان تعمیر، نگهداری و بهره‌برداری از آن وجود ندارد با این حال مسوول پارکینگ همجوار خانه مذکور گفت که چندین ورثه در این خانه مشغول به زندگی هستند. البته اگر رنگ بزنید در را باز نمی‌کنند، اما چراغ یکی از عمارت‌ها روشن است.

خانه امین‌السلطان در گذر زمان

خانه اتحادیه که آنجا را به نام‌های خانه امین‌السلطان و خانه دایی‌جان ناپلئون می‌شناسند، از بزرگ‌ترین باغ‌های باقی‌مانده در محدوده تهران است که در ابتدا متعلق به امین‌السلطان، صدراعظم ناصرالدین‌شاه بوده، خانه‌ای که مشروطیت از آنجا پا گرفت و حتی روزگاری «خانه صلح حزب توده» در آنجا مقر یافت که در کودتای ۲۸ مرداد یکی از عمارت‌ها، آنجا به آتش کشیده شد و هرگز بازسازی نشد. املاک امین‌السلطان توسط ورثه او تفکیک و به فروش رسیده و قطعه بزرگ آن توسط رحیم

اتحادیه خریداری شد که بعدها فرزندان‌ش با ساخت عمارت‌هایی در آن محل زندگی کردند. تا اینکه در دهه ۵۰ شمسی نامه ناصر تقوایی، کارگردان بنام ایران، ساخت سریال دایی‌جان ناپلئون را براساس کتاب ایرج پزشکنژاد در آنجا آغاز کرد و خانه و باغ اتحادیه تبدیل به مکان توطئه و دیسیسه انگلیسی‌ها می‌شد. پس از مرور زمان بر اثر بی‌توجهی، در رختان آن باغ یکی پس از دیگری خشکیده شد و دیگر نشانی از باغ سرسبز لاله‌زار باقی نماند. به هر حال روزهای تعطیل این خانه باقیمت، مشتاقان زیادی را به خود جلب می‌کند با اینکه در ورودی‌اش برای عموم همیشه بسته است اما روزهای تعطیل که به آنجا سر بزن، می‌بینی که افراد از بنای ساختمان بالا رفته و از نزدیکی به عمارت‌های خانه اتحادیه می‌نگردن تا هویت لاله‌زار را بلکه در آن خانه پیدا کنند.

مشخصات بنای اتحادیه

ایسن خانه مانند دیگر خانه-باغ‌های دوره قاجاریه دارای دو قسمت اندرونی و بیرونی و از دو جهت دارای درهای ورودی و خروجی است. بخش اصلی این خانه از دوره ناصری است که در طی زمان بناهایی به آن اضافه یا از آن کم شده است. یکی از بناهای چندگانه که در شمال غربی مجموعه قرار دارد، مربوط به دوره ناصری است ولی بقیه را در دوره‌های بعد ساخت‌اند. این بنا مانند دیگر بناهای قاجاریه دارای سبک و کالبد خاصی است. فرنیز زیبایی در بخش فوقانی سردر و ستون تو کار نیم‌گرد، در دو طرف ورودی دیده می‌شود. دور تا دور قوس بالای در ورودی با نقش اجرکاری حصیری جفت‌جفت، قصاب مربوط به اسامی جلاله و قوس مغولی برشته‌ها در محل چراغ‌دان با نقوش اسلیمی که دو ازدها ان نشان می‌دهد، تزئین شده است. بنای کوچک و زیبایی در ضلع شرقی مجموعه قرار دارد که دارای حوضخانه است. در این بنا تزئیناتی چون گچبری متنوع، قوس با گچ، ستون‌ها ونیم‌ستون‌های شیاردار، پایه ستون‌های شبیه گلدن، سرستون‌های زیبا با نقوش گل و بوته، پنجره‌هایی به سبک دوره قاجاریه، آجرکاری و نماسازی با آجر با طرح‌های مختلف به چشم می‌خورد. در قسمت ورودی بخش‌های تزئین‌شده با آجر، بسیار زیباست، البته این در ورودی طی زمان تغییر یافته است.

اگر سیگاری هستید تنها زمانی می‌توانید آن را ترک کنید که از لحاظ روحی و روانی آمادگی لازم را داشته باشید، یعنی نه به علت حرف دیگران بلکه با خواسته قلبی خودتان و به‌طور قاطعانه تصمیم به ترک سیگار بگیرید. باید بدانید که این کار به حفظ سلامتی و داشتن زندگی سالم و طولانی‌تر به شما کمک می‌کند و البته از احتمال بروز سرطان نیز در آینده جلوگیری می‌کند. خوشبختانه در سال‌های اخیر چندین انجمن با هدف ترک دادن افراد سیگاری در ایران راه‌اندازی شده که به صورت استاندارد و حرفه‌ای افراد را برای ترک نیکوتین تشویق می‌کند و برنامه‌های خاصی را برایشان در نظر می‌گیرد تا برای همیشه سیگار را کنار بگذارند. در اینجا ما با دو نفر از کسانی که برای ترک سیگار عضو این انجمن شده‌اند گفت‌وگو می‌کنیم تا شما از جزئیات این اقدامات آگاه شوید.

حامد و مرتضی از اعضای این انجمن هستند. مرتضی مدت ۱۷ سال نیکوتین مصرف می‌کرد و الان حدود پنج است که پاک بوده و حامد هشت سال بود که نیکوتین مصرف می‌کرد اما با کمک این انجمن توانست آن را برای همیشه ترک کند و الان مدت پنج سال است که پاک شده. این دو نفر از تجربیات خود در این انجمن می‌گویند:
مرتضی: انجمنی که من در آن عضو هستم همه اعضای آن در یک چیز با هم مشترک هستند و آن هم مصرف نیکوتین است. در اینجا روش خاصی را برای ترک پیشنهاد نمی‌شود. اما یکسری پادها و نپایدایی وجود دارد که اشخاص مبتلا به اعتیاد به نیکوتین باید آنها را انجام دهند، مثل پرهیز از نوشیدن چای، خوردن شیرینی و غذاهای داغ و ملتهب‌کننده مثل غذاهای تند و به خصوص نوشیدن الکل. اولین و تنها شرط حضور هر فرد در این انجمن تمایل به ترک است و افراد باید با میل خود در این جلسات حضور پیدا کنند. در جلسات ما حتی افرادی هم هستند که سیگار را ترک نکرده‌اند و هنوز مصرف کننده هستند.

حامد: هر کس که تمایل دارد از اسارت نیکوتین رها شود می‌تواند به انجمن نیکوتینی‌های گمنام بپیوندد. تمایل چیزی است که همه اعضا آن را دارند. اعضای انجمن نیکوتینی‌های گمنام از نژاد، جنسیت، ملیت، شغل، درآمد و مذاهب مختلف هستند. ما به عنوان اعضای نیکوتینی‌های گمنام به تفاوت‌های یکدیگر توجه نمی‌کنیم و بر تمایل مشترک‌مان که رهایی از نیکوتین است، متمرکز می‌شویم. هدف اصلی ما حمایت از کسانی است که سعی در رهایی از نیکوتین دارند

مرتضی: این انجمن دارای ۱۲ مرحله یا گام است که بیشتر جنبه درونی دارد. اعضای جدید افرادی را به عنوان راهنما انتخاب می‌کنند تا در گذراندن این مرحله‌ها کمک‌شان کنند. راهنمایان کسانی هستند که قبلا این ۱۲ مرحله را با موفقیت طی کرده‌اند و ما به آنها رهجو می‌گوییم یعنی شخصی که راه شما را طی می‌کند. این انجمن به صورت تجزیر به یکدیگر وصل است برای مثال، من راهنمایی دارم که راهنمای من، خودش دارای راهنمای دیگری است. به عقیده ما اکثرا افرادی که به سمت نیکوتین و مواد مخدر می‌روند دچار یک خلأ روحی هستند و برای پر کردن خلأهای روحی‌شان باید یکسری پیش‌زمینه‌هایی را مهیا کنند تا با این نیرو بهتر آشنا شوند. در این انجمن تاکید زیادی بر این ۱۲ گام دارند زیرا بیشتر به مسایل روحی و روانی فرد می‌پردازند و از این طریق می‌توانند به مرور زمان خلأهای درونی افراد را پر کنند تا اعضا راحت‌تر بتوانند مصرف نیکوتین را کنار بگذارند

حامد: برای انجام دادن قدم‌ها، داشتن یک راهنما در برنامه ضروری است. راهنما، شما را در کارکرد قدم‌های ۱۲ گانه راهنمایی می‌کند. راهنماها معمولا کسانی هستند که از تجربیات قبل و بعد از مصرف‌شان می‌گویند و با موفقیت قطع مصرف نیکوتین کرده‌اند. این افراد مایلند

تجربه‌شان را بر اساس رابطه متقابل با دیگر اعضا به مشارکت بگذارند.
این گام عبارتند از:
قدم اول: پذیرفیم در برابر نیکوتین عاجز بودیم که اختیار زندگی از دست‌مان خارج شده بود.
قدم دوم: به این باور رسیدیم که یک نیروی برتر می‌تواند سلامت عقل را به ما بازگرداند.
قدم سوم: ما تصمیم گرفتیم اراده و زندگی‌مان را به مراقبت خداوندی که درک می‌کردیم، بسپاریم.
قدم چهارم: ما یک ترازنامه اخلاقی، جست‌وجوگرانه و بی‌پاکانه از خود تهیه کردیم.
قدم پنجم: ما چگونگی دقیق خطاهای‌مان را در برابر خداوند، خود و یک انسان دیگر پذیرفتیم.
قدم ششم: ما مادگی کامل پیدا کردیم تا خداوند تمامی این نواقص شخصیتی‌مان را برطرف کند.
قدم هفتم: عاجزانه از او خواستیم کمبود فضایل اخلاقی‌مان را مرتفع کند.
قدم هشتم: فهرستی از تمام کسانی که به آنها آسیب رسانده بودیم، تهیه کردیم و خواستار جبران خسارت از تمام آنها شدیم.

قدم نهم: ما در هرا که امکان داشت از این افراد جبران خسارت کردیم، مگر مواردی که اجرای این امر به ایشان یا دیگران آسیب برساند.
قدم دهم: ما به تهیه ترازنامه شخصی خود ادامه دادیم و هر گاه اشتباه می‌کردیم به سرعت آن را می‌پذیرفتیم.
قدم یازدهم: ما از راه دعا و مراقبه خواهان رزقانی رابطه آگاهانه خود با خداوندی که درک می‌کردیم، شد و فقط جویای آگاهی از خواست او برای خود و قدرت اجرایش شدیم.
قدم دوازدهم: با بیداری روحانی حاصل از برداشتن این قدم‌ها کوشیدیم این پیام را به نیکوتینی‌های دیگر برسانیم و این اصول را در تمام امور زندگی خود به اجرا درآوریم.

مرتضی: ما یک سازمان پزشکی نیستیم. آنچه داریم، تجربیات شخصی‌مان در رابطه با وابستگی به نیکوتین و فرایند رهایی از آن است. یکی از ویژگی‌های انجمن ما این است که برای ترک دادن افراد از هیچ دارویی استفاده نمی‌کنند. حتی به عقیده ما دوره‌های ترک نیکوتین یک دوره نقاحت ۲۱ روزه دارد. در این دوره آثار سم‌های واردشده در جسم فرد از بین می‌رود. هفت روز اول شامل مشکلات جسمانی است و بعد از آن هفت روز دوم است که بیشتر از لحاظ روحی و روانی به افراد فشار وارد می‌کند اما در هفت روز سوم یکسری اتفاقی روحانی در افرادی که ترک کرده‌اند به وجود

زندگی

اگر می‌خواهید برای همیشه نیکوتین را ترک کنید این مطلب را بخوانید

ترک سیگار در انجمن نیکوتینی‌های گمنام

رزیتا اشتری

می‌آید. جلسات ما در اکثر نقاط ایران تشکیل می‌شود، برای نیکوتینی‌ها هفته‌ای یک‌بار است و برای معاندان گمنام هر روز برگزار می‌شود. اعضای این گروه در ایران بالغ بر چند میلیون نفر است که هم شامل آقایان است و هم بانوان است. این انجمن هر سنی را عضو می‌پذیرد از فرد ۱۵ ساله عضو می‌شوند تا ۹۰ ساله. جلسات به صورت مختلط تشکیل نمی‌شود اما گاهی اوقات در فرهنگسراها جلسات نیکوتینی‌های گمنام تمایل به قطع مصرف نیکوتین است و گروهی با حضور هر دو گروه تشکیل می‌شوند.

مرتضی: نیکوتینی‌های گمنام یک انجمن همیاری از زنان و مردانی است که به یکدیگر کمک می‌کنند تا یک زندگی رها از نیکوتین را تجربه کنند. ما تجربه‌ایمان را با یکدیگر به مشارکت می‌گذاریم و به این گونه می‌توانیم از این اعتیاد قدرتمند رهایی پیدا کنیم. تنها لازمه عضویت در نیکوتینی‌های گمنام تمایل به قطع مصرف نیکوتین است و برای عضویت، هزینه یا شهریه‌ای دریافت نمی‌شود. در این انجمن از هر سنی عضو می‌پذیرند اما اغلب افرادی که عضو انجمن ما می‌شوند جوانان بین ۱۹ تا ۲۳ سال هستند.

مرتضی: ما برای معرفی این انجمن از تبلیغات خاصی استفاده نمی‌کنیم زیرا ممکن است انجمن از هدف اصلی‌اش دور شود و به‌شتر جنبه نمادین به خود بگیرد. به همین دلیل بیشتر تبلیغات ما به صورت سینه‌به‌سینه است و اعضای انجمن از طریق دوستان و آشنایان‌شان با این انجمن آشنا می‌شوند. به عنوان مثال من زمانی که در محیط کارای می‌بینم که بعضی از دوستانم نیکوتین مصرف می‌کنند یکسری از جزوهای جلسات نیکوتین را به آنها نشان می‌دهم. علاوه بر آن اطلاعاتی که در ارتباط با انجمن دارم را در اختیار آنها می‌گذارم و به آنها پیشنهاد می‌کنم برای رهایی از این ماده مضر در این انجمن عضو شوند. زیرا می‌دانم همان‌گونه که اعضای انجمن به من کمک کردند به آنها هم کمک می‌کنند تا در مسیر درستی قرار بگیرند. مادر این انجمن از هیچ مکانی کمک مالی نمی‌گیردیم و همه هزینه‌ها توسط اعضای گروه پرداخت می‌شود. برای مثال تمام هزینه جلساتی که تشکیل می‌دهیم از هزینه اجاره جا گرفته تا قند و چایی که در آن مصرف می‌شود بر عهده اعضا هست. برای پرداخت هزینه‌ها هیچ نرخ مشخص وجود ندارد و هر کس در حد توانش کمک می‌کند مثلاً از صد تک تومانی گرفته تا صد هزار تومان.

حامد: ما علاوه بر ۱۲، ۱۳، ۱۴ سنت هم داریم. سنت‌ها بر پیام اصلی انجمن که حمایت از مصرف‌کننده نیکوتین در جست‌وجوی بهبودی است، تمرکز دارد. این دستورالعمل‌ها به هر عضو اطمینان می‌دهد که در هر جلسه از اصول یکسان بر خوردار شود.

پنج شهر توریستی آمریکا

تصمیماتی است که ساکنان و گردشگران این شهر می‌گیرند. پارک گلدن گیت با مسیرهای مخصوص پیاده‌روی، سواحل میهمان‌نواز و چشم‌انداز بل افسانه‌ای گلدن گیت، در روزهای آفتابی جذابیت خاصی دارد، حتی اگر کمی هم سسیم سرد بوزد. در روزهای ابری می‌توان در بخش‌های داخلی شهر به سواری با واگن‌های مسافرتی ش پرداخت یا به گشت و گذاری برای بازدید از معماری شهر رفته، از جمله «پنلند لیدیز»، خانه‌های یک شکل دوران ویکتوریا و ادوارد که بر روی بلندی‌های شیب‌دار شهر بنا شده و غالباً از آنها عکسبرداری و فیلمبرداری می‌شود.

میامی

میامی و سواحل آن مانند آهنگ تند و صرف‌نظر از ساعت روز، دارای ضرباهنگی دایم است. ساوت بیچ محل تجمع مردم خوش‌پوش است و ایستگاه‌های نجات غریق آن به سبک آردوک ساخته شده‌اند. وقتی هوا تاریک می‌شود، خیابان اوشن که با نورهای نئون سبز و سرخ و آبی و صورتی روشن می‌شود، تبدیل به صحنه‌ای باشکوه و محال می‌شود که همتای آن را در هیچ جای دنیایمی‌توان یافت. فرهنگ اسپانیایی در این شهرهمیشه زنده است و

ترمینال خروجی

شهری متفاوت در شرق آسیا

■ سنئول، پایتخت کره‌جنوبی در شمال غربی این کشور و بر رودخانه هان، واقع شده است. این شهر در ۳۱کیلومتری بندر دریایی زرد و حدود ۴۰کیلومتری مرز کره‌شمالی قرار دارد. سنئول بزرگ‌ترین شهر و مرکز مهم تجاری، تولیدی، اداری و فرهنگی کره‌جنوبی است.

واژه سنئول اصطلاحی کروی و به معنای شهر پایتخت است. این شهر از بدو شکل‌گیری با عنوان هانسانگ شناخته می‌شد ولی در سال ۱۹۱۱ به کیونسان تغییر نام پیدا کرد. این شهر به‌طور رسمی از سال ۱۹۴۵، هنگامی که کره پس از ۳۵ سال از حکومت مستعمراتی ژاپن آزاد شد، سنئول نامیده می‌شود. سنئول دارای آب و هوایی قاره‌ای با چهار فصل مجزاست که شامل تابستان‌های گرم و مرطوب و زمستان‌های سرد و نسبتاً خشک هستند. میانگین درجه بالای حرارت برابر یکدرجه سانتی‌گراد در ماه ژوئن و ۲۹ درجه سانتی‌گراد در جولای است. میزان متوسط بارندگی سالانه‌ای که سنئول دریافت می‌کند، برابر با ۱۳۷۰ میلی‌متر است که ۷۰درصد آن به‌طور معمول بین ماه‌های جولای و سپتامبر می‌بارد. سنئول پهنه‌ای با مساحت ۶۰۵ کیلومتر مربع را پوشش می‌دهد که ۳۷ کیلومتر آن از شرق به غرب و ۳۰ کیلومتر آن از شمال به جنوب امتداد می‌یابد. شهر توسط کوه‌هایی احاطه شده که بلندترین آنها کوه‌بوکسان با ارتفاعی برابر ۸۳۶ متر از سطح دریاست.

با شروع پادشاهی چوسان در سال ۱۹۲۲، سنئول با دیوار مستحکمی که دور تا دور آن فرا می‌گرفت ساخته‌شد. این دیوار شامل چهار دروازه اصلی و چهار دروازه فرعی بود. دروازه اصلی در مسیرهای مهم تعبیه شده بود و دروازه فردی در میانه این مسیرها قرار داشت. بخش اندکی از این دیوار سنگی هنوز هم وجود دارد و تنها دو دروازه اصلی و یکی از دروازه‌های فرعی باقی مانده‌اند. همچنین برج ناقوس‌داری در پارک نامسان قرار گرفته که شامل ناقوس برنزی بزرگی است که در سال ۱۴۶۸ ساخته شده است. سنئول توسط رودخانه هان که از شرق به غرب و به سمت دریای زرد جریان دارد، به دو بخش تقسیم شده است. شهر به لحاظ اداری شامل ۲۲ بخش است که به ۵۲۶ ناحیه زیرمجموعه تقسیم شده‌اند. مراکز تجاری و بازرگانی در نواحی مرکزی و به گونه‌ای فرایند در بخش جنوبی رودخانه هان، واقع شده‌اند. کارخانه‌ها در قسمت غربی شهر و به ویژه ناحیه یانگ دنگ بو تمرکز یافته‌اند.تربین نواحی مسکونی شهر اغلب در قسمت شرقی شهر قرار دارند. ضلع شمالی شهر کوهستانی است و پارک‌های زیادی

دارد. از سال ۱۹۶۰ تا میانه سال‌های ۱۹۹۰ بخش جنوبی رودخانه هان شاهد رشد بی‌سابقه در ساخت و ساز فروشگاه‌ها و آپارتمان‌هایی برای قشر متوسط رو به بالا بود.

ساختمان‌های مهم کشوری از جمله تالار شهر سنئول و دادگاه عالی در بخش مرکزی شهر مستقر هستند و ساختمان مجلس نیز در جزیره یوبیده در جنوب غربی رودخانه هان، واقع شده است. ساختمان سنگی با ابهتی مقابل کاخ جونگ بوک در سال ۱۹۲۶ توسط ژاپنی‌ها ساخته شد تا جایگاهی برای حکومت مستعمراتی همگانی باشد. این ساختمان پس از سال ۱۹۴۵ توسط دولت کره‌جنوبی اشغال و در سال ۱۹۸۵ به موزه ملی بدل شد. در ۱۵ اگوست ۱۹۹۵ برابر با پنجاهمین سالگرد استقلال از ژاپن، دولت کره‌جنوبی شروع به ایجاد تغییراتی در شیوه ساخت و ساز کرد تا به این ترتیب یکی از قابل‌رویت‌ترین بقایای برج‌ای‌مانده از حکومت مستعمراتی ژاپنی‌ها را بزدايد. سنئول مرکز حکومتی، تجاری، مالی و تولیدی کره‌جنوبی است. بخش‌های حکومتی شهری و فدرالی کارفرمایان اصلی شهر هستند. کارخانجات تولیدی عمده شامل نساجی، پوشاک، تولیدات فلزی، محصولات شیمیایی، غذای آماده‌شده، تجهیزات الکترونیکی و الکتریکی، ماشین‌آلات و مواد چایی هستند. بورس سهام تجاری کره نیز در جزیره یوبیودو واقع است.

رشد سریع جمعیت در سنئول فشارهای فراوانی را بر زیرساخت‌ها و محیط وارد کرد که از جمله شامل تراکم ترافیک، کمبود مسکن و آلودگی آب و هوا هستند. سنئول ۱۱۶۵ میلیون وسیله نقلیه ثبت‌شده دارد که حدود ۷۰درصد از آنها ماشین‌های مسافرتی هستند. سامانه مترو ابتدا در سال ۱۹۷۴ ساخته شد و در سال ۱۹۸۰ گسترش زیادی یافت و هم‌روژه ۵۳۲ میلیون مسافر را جابه‌جا می‌کرد. برنامه توسعه خطوط مترو هنوز هم کمتر نشتاگر حل مشکلات همچون تراکم ترافیک است؛ مشکلی که علت آلودگی هوایی و صوتی، تصادفات جدی و ناسازگاری‌های بسیاری در شهر به شمار می‌رود.

برای تخفیف مشکلات ناشی از تراکم جمعیت در سنئول، در اوایل سال ۱۹۹۰ آپارتمان‌هایی برای ساکنان شهری ساخته شد. ساختمان‌های آپارتمانی چندطبقه اکنون در سرتاسر سنئول گسترش یافته و به آرامی دامنه کوه‌های مجاور را دربرمی‌گیرند. بیش از نیمی از ۱/۷ میلیون خانواده در سنئول ساکن مجموعه‌های آپارتمانی هستند.

در انواع غذاها و محله‌هایی مانند لیتل هاوانا منعکس می‌شود؛ در آنجا مردان به زبان اسپانیایی حرف می‌زنند و در حال دود کردن سیگار برگ و بازی دومینو در کاله اوچو (خیابان هشتم) سر به سر هم می‌گذارند و مزاح می‌کنند.

اورلاندو

می‌گویند منطقه اورلاندو بزرگ، سرزمین فرار نهایی است. در این شهر مساله مهاجرت به حال خود رها شده است. حتی خلاق‌ترین بازدیدکنندگان هم تسلیم دنیای دیسنی و پارک‌های استودیوهای فیلمسازی یورنیورسال یا هر نوع سرگرمی دیگری که برچسب دیسنی داشته باشند، می‌شوند. اما اورلاندو هم فقط مقصد روهبا، تصورات و شـخصیت‌های با لباس میدل نیست. بازدیدکنندگان از مرکز شهر شاهد سبک معماری مختلط هستند، از خانه‌های سبک ویکتوریا گرفته تا آسمان‌خراش‌ها. در این قسمت از شهر فروشگاه‌های لباس و رستوران‌های متعددی وجود دارد و زندگی شبانه آن زنده و پر تحرک است. کسانی که به فضاهای طبیعی علاقه‌مندند، می‌توانند در پارک دریاچه اتولا مسیرهای خوبی برای راهپیمایی پیدا کنند.